

прикладної економіки. 2018. Том 3. № 2. С. 81–89.

3. Довгаль О.В., Андрусів У.Я., Ткаліч О.В., Павленко О.С. Глобальна економіка: навч. посіб. Івано - Франківськ: ФОП Супрун В.П., 2019. 262 с

УДК 658.014

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

*Гальцова О. Л., Дмитриченко М. І.
Класичний приватний університет*

У кожній країні система управління корпорацією має певні характеристики і складові елементи, що входять в неї та відрізняють її від систем інших країн. На даний час дослідники виділяють три основних моделі управління корпораціями в країнах з розвиненою ринковою економікою. Це англо-американська, японська і німецька моделі. При порівнянні даних систем найбільша схожість досягається у японської моделі з німецькою моделлю. А англо-американська модель відрізняється від цих моделей прозорістю в діяльності корпорацій, наданню важливості короткостроковим інтересам акціонерів, а також найбільш суворими заходами, що застосовуються до розкриття інформації. Таким чином, «...концептуальні проблеми проявляються у відсутності чітко сформульованої стратегії держави по відношенню до процесу розвитку корпоративного сектора, реальної державної підтримки суб'єктів діяльності, чітко визначених єдиних і прозорих «правил гри» для всіх учасників корпоративних відносин. Не дивлячись на те, що в Україні склалась достатньо розвинена нормативно-правова база, що регламентує питання формування та функціонування корпоративного сектора, разом з тим вона досить суперечлива та недосконала» [1].

Сьогодні необхідно створити таку модель управління, яка базувалась на принципово нових підходах до підприємницьких і ринкових структур, які б функціонували високоефективно і соціально спрямовано – це неодноразовий правовий акт і тим більше не одночасна революційна акція руйнування діючого виробничого і ринкового потенціалу й виникнення більш ефективного нового [2]. Це тривалий еволюційний процес глибоких господарських та економічних перетворень, технологічного оновлення, конверсії та диверсифікації капіталу, формування пріоритетів у системі міжнародного поділу праці та розвитку макроекономічних зв'язків [3].

Дані перетворення необхідно починати з внутрішньо корпоративної системи управління. Збалансована система управління в середині корпорації можлива тільки за рахунок досягнення внутрішнього співробітництва, що являє собою концентрацію внутрішньо інтеграційних зв'язків. Дані зв'язки будуються на внутрішній інтеграції, культурі співробітництва. Як переконує

світовий досвід, корпоративна культура, у тому числі й культура спілкування як її основа, – сьогодні один з найважливіших ресурсів збереження і розвитку підприємства.

Другим за впливовістю можна визначити напрям удосконалення стосунків між власниками статутного капіталу, менеджерами підприємства та місцевою владою. Він реалізується інструментами гармонізації відносин між усіма гілками корпоративного управління та місцевого самоврядування, спрощенням внутрішніх процедур обслуговування корпоративних інтересів. Це можливо шляхом створення таких організаційно-управлінських структур, які гармонічно узгоджували інтереси всіх задіяних осіб.

Також необхідно проаналізувати особливості корпоративного контролю, під яким розуміють схему, що описує процес здійснення контролю в акціонерних товариствах. Корпоративний контроль як цілісна категорія поєднує владну та фінансову складові. Владні інтереси центру контролю полягають у прагненні подиктувати політику акціонерному товариству і добирати виконавців власної волі, а фінансові – контролювати активи, операції, фінансові потоки і розподіляти відповідно до своїх інтересів доходи акціонерного товариства. Якщо владні інтереси контролюючої групи зумовлені необхідністю підтвердити винятковість свого панівного статусу, тобто усунути інших претендентів з відносин влади, то фінансові інтереси спрямовані на отримання економічних переваг від контролю і на грошове закріплення владних повноважень. За своєю суттю владні та фінансові інтереси центру контролю тісно пов'язані.

Порівняльний аналіз світових моделей корпоративного управління і сучасних тенденцій розвитку корпоративного управління в Україні показує, що при впровадженні в практику більш досконалої, збалансованої і стратегічно орієнтованої моделі корпоративного управління, яка базується на налагодженій роботі відповідних систем дозволить контролювати реалізацію стратегічних рішень на всіх управлінських рівнях і тим самим підвищить її ефективність [1].

Список використаних джерел:

1. Фадєєва М. Моделі корпоративного управління. URL: http://www.zgia.zp.ua/gazeta/InternetKonf_2016_249.pdf
2. Оподаткування в Україні: навчальний посібник / За ред. Н. І. Редіної. К.: Центр учбової літератури, 2009. 544 с.
3. Інформаційний консалтинг: конспект лекцій. URL: http://studme.com.ua/1584072013102/menedzhment/informatsionnyu_konsalting.htm
4. Андрусів У.Я., Черчата А.О. Методика оцінки рівня інноваційної діяльності підприємств Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір №91276 від 05.08.2019.